

Áramlások numerikus modellezése

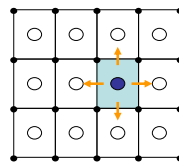
BME Áramlástan Tanszék

Tárgyfelelős: Dr. Kristóf Gergely
 Gyakorlatvezetők: Lohász Máté
 Dr. Réger Tamás

2008. ősz

Véges térfogatok módszere

Mezőváltozók értékei

U: valamilyen megmaradó mennyiség térfogati sűrűsége

$$\frac{\partial}{\partial t} \int_V U dV + \oint_A \mathbf{F} \cdot d\vec{A} = \int_V S_V dV + \oint_A \vec{S}_A \cdot d\vec{A}$$

A megmaradó mennyiség egységnyi tömrege vonatkozta:

$$\Phi = U/\rho$$

Konvektív és konduktív fluxusok:

$$\vec{F}_c = \rho \Phi \mathbf{v} \quad \vec{F}_D = -\Gamma \nabla \Phi$$

$$\frac{\partial}{\partial t} \int_V \rho \Phi dV + \oint_A \rho \Phi \mathbf{v} \cdot d\vec{A} = \int_V (\Gamma \nabla \Phi + \vec{S}_A) \cdot d\vec{A} + \int_V S_V dV$$

Néhány szót a tantárgyról

- Oktatási célok:
 - Az áramlástan szimuláció **alkalmazásához** szükséges elméleti háttér és szoftveres gyakorlati ismeretek elsajátítása;
 - Felkészülés mérnöki gyakorlatban előforduló, áramlástan szimulációval megoldható feladatok **felismerésére** és **önálló megoldására**.
- A gyakorlati kurzusok helyszíne: HSZK, a gyakorlati kurzusok tananyagát Interneten tesszük elérhetővé: <http://www.ara.bme.hu/~cid/FLUENTkurzus/Index.htm>
Kérem írják fel a címet! (Kisbetű-nagybetű fontos.)
- A gyakorlati órákon először az Internetes jegyzet **kidolgozott példái** alapján fognak haladni. Az ezt követő gyakorlat(ok)on **önálló feladato(k)at** kell kidolgozni és dokumentálni.
- Az előadáson elhangzó elméleti ismereteket zárthelyi formájában kérjük számon.
- Tantárgyi követelményrendszer: <http://www.ara.bme.hu/oktatas/tantargy/NEPTUN/>

Az általános transzportegyenlet differenciál alakban:

$$\frac{\partial \rho \Phi}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \Phi \mathbf{v}) = \nabla \cdot \vec{S}_A + \nabla \cdot (\Gamma \nabla \Phi) + S_V$$

Egykomponensű folyadék áramlását leíró transzportegyenletek konzervatív alakja:

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho \mathbf{v}) = S_m$$

$$\frac{\partial \rho u}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho u \mathbf{v}) = -\frac{\partial p}{\partial x} + \nabla \cdot (\mu \nabla u) + \rho g_x + S_u$$

$$\frac{\partial \rho v}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho v \mathbf{v}) = -\frac{\partial p}{\partial y} + \nabla \cdot (\mu \nabla v) + \rho g_y + S_v$$

$$\frac{\partial \rho w}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho w \mathbf{v}) = -\frac{\partial p}{\partial z} + \nabla \cdot (\mu \nabla w) + \rho g_z + S_w$$

$$\frac{\partial \rho e}{\partial t} + \nabla \cdot (\rho e \mathbf{v}) = \nabla \cdot (-p \mathbf{v} + \underline{\tau} \cdot \mathbf{v}) + \nabla \cdot (\lambda \nabla T) + S_e$$

Egyenlet:	Φ
kontinuitás	1
x-impulzus	u
y-impulzus	v
z-impulzus	w
fajlagos energia	e

Az áramlástan szimuláció módszerei

- A három legelterjedtebb módszercsalád:
 - Véges differenciák módszere;
 - Véges elem módszer;
 - Véges térfogatok módszere;**
- Néhány kevésbé elterjedt módszer:
 - Spektrál módszerek;
 - Rács nélküli módszerek;
 - Rács-gáz módszerek.
- A véges térfogat módszer (hasonlóan a véges elem módszerhez) a számítási tartomány kisebb térfogati elemekre bontja, amelyekben belül a keresett áramlástan mezőváltozók egyszerűbb (pl. lineáris) függvényekkel közelíthetők.
- A tartomány felbontását **hálógenerálásnak**, a térfogatelemeket pedig **celláknak** hívjuk. Mezőváltozóink diszkrét értékeit a cellák középpontjában szeretnénk meghatározni.
- Célunk: az áramlást leíró megmaradási egyenletek megoldása közelítő módszerrel.

Véges térfogatok módszere

- Az alapegyenletek előbbi alakjait **konzervatív** (megmaradási) **alaknak** hívjuk.
- A differenciál-egyenleteinket **integrálva egy-egy cella térfogatára** minden divergenciás tag a cella összes részfelületére vonatkozó felületi integrállá alakul. Az integrálok értéke minden cellafelületre egy-egy skalár, ami az adott felületen egységnyi idő alatt átáramló megmaradó mennyiséget fejezi ki, ezek a felület két oldalán tárolt (ismeretlen) mezőváltozóktól függenek.
- Minden transzportegyenlet, minden cellára egy-egy nemlineáris algebrai egyenletet eredményez**, ezt nevezzük a leíró egyenletek **diszkrét közelítésének**. Tipikus példaként: 5 transzportegyenlet és 1 000 000 cella esetén 5 000 000 db. algebrai egyenletből álló egyenletrendszert kapunk.
- Az algebrai egyenletrendszer érdekes tulajdonsága, hogy az egyenletekben **egy-egy cella mezőváltozóit csak a szomszédos cella mezőváltozóival állnak kapcsolatban**.
- A sok ismeretlen és az egyenletek nemlinearitása miatt az algebrai egyenletrendszer pontos megoldása nem lehetséges, **iteratív közelítő eljárásokat** alkalmazunk. Azt szeretnénk, hogy a megoldás valamilyen **iniciális** (kezdeti) állapotból indulva lépésenként **konvergáljon** a diszkrét egyenletrendszer pontos megoldásához. (Legtöbbször meg is teszi.)
- A számítási tartomány határára eső cella-részfelületekre vonatkozó integrálok számításához az elhagyott térrész hatását leíró újabb összefüggések: **peremfeltételek** megadása szükséges.

A CFD elemzés folyamata

1. Geometriai modell előállítás	}	előfeldolgozás
GAMBIT-ben
*.dbs, → *.msh
2. Hálógenerálás		
3. Peremfeltételi zónák kijelölése		
4. Fizikai modell kiválasztása,
anyagjellemzők megadása	}	megoldás
FLUENT-ben
*.cas, *.dat
5. Peremfeltételek számértékei		
6. Numerikus paraméterek		
7. Megoldás inicializálása	}	utófeldolgozás
FLUENT-ben
8. Iteráció		
9. Eredmények értékelése	—	

Ezt a folyamatot fogjuk most végigkövetni a „mérőperem” számítási gyakorlaton keresztül